

[Johs. Christiansen.]

Jeg har et eksempel. En soldat ikendtes frihedsnægtelse, fordi man fandt en rustplet på hans spade. Han fik brev hjemmefra om, at hans kone havde fået børnelammelse, og rejste trods frihedsnægtelsen hjem for at besøge hende. Politiet underrettedes; soldaten blev afhentet og nu idømt skærpet arrest. Efter udstået straf søgte han orlov for at rejse hjem til sin syge hustru. Det blev nægtet, og så sprang han igen. Han blev påny afhentet, atter sat i arrest og holdes nu tilbage til efter tjenesten.

Må jeg fremdrage et andet forhold. Der blev, såvidt jeg erindrer, stillet de indkaldte en udvidet orlovsordning i udsigt i forbindelse med indførelsen af 18 måneders tjenestetid. Er dette tilsagn opfyldt? Skulle der være noget i vejen for, at man gav 18 måneders soldaterne en betydelig bedre orlovsordning end den bestående?

Jeg er naturligvis ganske indforstået med, at desertering ikke kan tolereres, hvadenten det sker i tankeløshed eller i trods. Mit spørgsmål til ministeren er kun stillet for at få kastet lys over de forhold, der måtte ligge til grund for disse forseelser, og så naturligvis i det håb, at årsagerne kan blive fjernet eller betydeligt afsvækket gennem dertil sigtende foranstaltninger.

I denne forbindelse kan jeg ikke tilbageholde en alvorlig beklagelse af, at den militære straffelov endnu ikke er taget op til revision, skønt det er år og dag siden, en kommission desangående har afgivet sin betænkning. Når man tager ansvaret for at holde 40 000—45 000 unge mænd inde til soldatertjeneste, kan man heller ikke skyde det ansvar fra sig, som er forbundet med at gøre den daglige tilværelse for disse mange unge så tålelig, at de ikke i desperation begår lovovertrædelser, som de siden bittert kommer til at fortryde.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Jeg vil gerne begynde med at henstille til folketingets ærede medlemmer at slå efter i det stenografiske referat for helt at gøre sig klart, på hvilken måde spørgetiden kan anvendes, ved at læse det eksempel, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen gav her. Det ærede medlem har stillet et spørgsmål til mig, men rejser i forbindelse dermed uden varsel en række andre spørgsmål, som

jeg ikke på stående fod kan tage stilling til. Jeg vil dog gerne i anledning af det ærede medlem hr. Johs. Christiansens bemærkninger om den militære straffelov have lov til at sige, at tinget tidligere har fået meddelelse om, at der forberedes et lovforslag. Det er vel ikke urimeligt, at den nuværende forsvarsminister får en frist til udarbejdelse af dette forslag? Det er denne frist, han gør brug af. Men lovforslagets fremsættelse for folketinget i indeværende samling er varslet.

Må jeg så vende mig til det spørgsmål, det ærede medlem har stillet mig. I anledning af hans spørgsmål om de værnepligtiges ulovlige udeblivelser har jeg ladet hele problemet nærmere undersøge. Antallet af ulovlige udeblivelser i de to sidste år, 1952 og 1953, har været større end i årene 1950 og 1951, men tager vi hensyn til den forøgelse af mandskabsstyrken, der har fundet sted, er der ikke tale om nogen stigning. Specielt forsåvidt angår 1953, hvor indførelsen af 18 måneders tjenestetid har medført en meget væsentlig forøgelse af den værnepligtige styrke, kan jeg oplyse, at antallet af udeblivelser, set i forhold til mandskabsstyrken i dette år, har været aftagende.

Hvad angår den mand, der er taget hjem til sin børnelammede kone, skal jeg svare, at jeg har ikke været forberedt på, at et sådant eksempel ville blive fremdraget her i tinget i dag. Hvis det ærede medlem på forhånd havde underrettet mig derom, skulle jeg have sørget for, at sagen var blevet undersøgt og klarlagt, inden jeg tog ordet her i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Alfred Jensen* til forsvarsministeren.

Agter ministeren at give folketinget en redegørelse for jet-ulykkernes omfang og årsager?

Alfred Jensen: Gang på gang er offentligheden blevet opskræmt af de militære flyveulykker, der medfører tab af unge flyveres liv og af bekosteligt materiel, og som desuden i adskillige tilfælde har indebåret den største fare for civilbefolkningen.

Under indtryk af ulykkernes hyppighed og en tiltagende utryghedsfølelse i befolkningen blev flyverkommandoen af den fungerende forsvarsminister i juli måned be-